

volávati a nutno tudíž při rozhodování daného sporu vycházeti ze závěru, že st-lka ke dni svého pensionování vykazovala pro určení nároku na výslužné včitatelnou služ. dobu 5 let a 10 měs., tudíž dobu delší než 5 let a že získala tím nárok na odbytné ve výši dvojnásobného služného. Konstatuje-li naproti tomu nař. rozhodnutí, že st-lka vykazuje toliko 3 léta a 4 měsíce započítatelné pro získání nároku na pensi, ocitá se tím v odporu se skutkovým i právním stavem daného případu, leč žal. úřad nevyvodil z tohoto mylného závěru pro st-lku žádných nepříznivých důsledků, nýbrž přiznal jí odbytné ve výši zákonné, pročež nutno uznati, že právní nárok její došel po zákonu svého uspokojení.

Pokud st-lka poukazuje ke zdůvodnění svého nároku na výslužné na nař. č. 20 z r. 1914, přehlíží, jak žal. úřad správně vytkl, že ve smyslu § 2 č. 3 cit. nař. má připočtení tu normované význam toliko pro výměru výslužného a nikoliv pro zdůvodnění nároku na pensi, což souhlasí také s obsahem § 61 služ. pragm., jenž se zabývá toliko otázkou výměry výslužného a nikoliv otázkou nároku na něj. Již z tohoto důvodu netřeba se touto výtkou stížnosti dále zabývati a netřeba vůbec uvažovati o tom, zdali služba, kterou st-lka konala ve smluvním poměru ke státu, byla neveřejnou službou pomocnou, jak jí má 3. odst. § 61 služ. pragm. a § 2 nař. č. 20 z r. 1914 na mysli.

Č. 4939.

Četnictvo: I. * Stabilisační výhoda poskytnutá četnickým důstojníkům dle usnesení ministerské rady z 2. června 1922 (výnos min. vnitra z 21. června 1922 č. 44665-13) není podkladem pro zvláštní četnický přídavek dle zák. č. 186/20. — II. * Usnesení to neodporuje § 21 tohoto zákona. Pro vyměření zvláštního četnického přídavku za dobu od 1. ledna 1923 platí § 1 odst. 2 zák. č. 394/1922 a prov. nař. č. 34/1923.

(Nález ze dne 25. září 1925 č. 23.333/1924).

Věc: Karel K. v B. proti ministerstvu vnitra o četnický přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud odpírá zvýšení zvláštního četnického přídavku za dobu od 1. ledna 1923, zrušuje se pro nezákonnost. Ostatně se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl od 15. února 1922 jako četnický kapitán trvale ustanoven na Slovensku a požíval od 1. září 1921 ročního platu 5808 Kč a četnického přídavku 1500 Kč. V důsledku stabilisace dle výn. min. vnitra z 21. června 1922, vydaného na základě usnesení ministerské rady z 2. června 1922 (Věstník četnictva roč. 1922 č. 13) postoupil dnem 1. července 1922 do platového stupně 8004 Kč. Dnem 1. ledna 1923 přeřazen následkem úpravy dle zák. č. 394/1922 do platového stupně 14.004 Kč. Tyto skutečnosti nejsou sporné. Spor je pouze o to, má-li st-l nárok na zvláštní četnický přídavek dle § 2 zák. č. 186/1920 v částce 1500 Kč nebo v částce 1800 Kč. Nař. rozhodnutím byl mu žádaný vyšší přídavek odepřen z důvodu, že stabilisační výhoda nemá vlivu na výměru četnického přídavku a že ustanovení § 2 zák. č. 186/1920, dle něhož výše četnického přídavku se řídí podle služného, před-

pokládá pouze služné, které náleží důstojníkům četnictva podle tohoto zákona.

Proti tomu namítá stížnost, že četnický přídavek dle § 2 cit. zák. náleží oprávněným dle ročního služného, že výnos min. nebo usnesení min. rady nemůže měnit zákon a že stabilizační výhoda má ráz služného, má se proto i na tuto výhodu použít § 2 zák. č. 186/20.

Nss přihlédl nejprve k tomu, že nař. rozhodnutí vydáno bylo o žádosti st-le, kterou se domáhal zvýšení zvláštního četnického přídavku od 1. července 1922, tedy jednak na podkladě služného 8004 Kč, přiznaného mu na základě stabilisace na Slovensku, jednak na podkladě služného, stanoveného za platnosti zák. č. 394/22 penízem 14.004 Kč ročně. Pokud jde o dobu od 1. července do 31. prosince 1922, platí tu ustanovení zákona č. 186/20 a výnos min. vnitra shora uvedený.

Tento výnos min. vnitra, správně usnesení min. rady z 2. června 1922 přiznává četnickým důstojníkům, kteří jsou od 1. července 1922 na Slovensku trvale ustanoveni — jak praví — výhody u porovnání s jinými četnickými důstojníky. Na výhody ty má ten který důstojník jen potud nárok, pokud je toto usnesení poskytuje. Když tedy usnesení to poskytuje jako stabilizační výhodu vyšší plat důstojníka VIII. tř. hodn. z 5808 Kč na 8004 Kč, zároveň však stanoví, že tato stabilizační výhoda nemá vlivu na výměru četnického přídavku, nabytý dotčený důstojník pouze nároku na povolené zvýšení platu, nikoli však nároku, aby mu na podkladě tohoto zvýšení byl také přiznán vyšší četnický přídavek, neboť uvedeným ustanovením bylo právě vyměření četnického přídavku na podkladě zvýšeného služného vyloučeno. Také nelze uznati, že vyloučení to odporuje § 2 zák. z 19. března 1920 č. 186 Sb., neboť odpor ten by byl na snadě jen tehdy, kdyby za podklad vyměření četnického přídavku dle tohoto zákonného ustanovení bylo vzato menší služné, než zákonem jest ustanoveno, nikoli i tehdy, když důstojníku ve formě výhody se propůjčí zvýšení služného a výhoda ta zároveň uvedeným způsobem obmezí. Poskytující výhodu, mohla ji vláda dle svého volného uvážení vyměřiti. Právo st-lovo nemohlo odepřením vyššího přídavku býti porušeno, poněvadž stabilizační výhody mohl nabytí a nabyt konstitutivním aktem vlády jemu výhodu tu propůjčujícím jen, pokud jde o zvýšení služného.

Nelze proto shledati nezákonnost v tom, že nař. rozhodnutí odepřelo vyšší četnický přídavek za dobu od 1. července do 31. prosince 1922, a jest stížnost, pokud jde o tuto dobu, bezdůvodnou.

Pokud jde o dobu od 1. ledna 1923 a služné 14.004 Kč, zamítlo nař. rozhodnutí, nevyhovujíc vůbec žádosti st-lově, také tento nárok a dovolalo se rovněž jen právních norem shora uvedených. Pro vyměření zvláštního četnického přídavku dle zák. č. 186/20 byl však § 1 zák. z 20. prosince 1922 č. 394 a čl. I. odst. 2 vl. nař. z 15. února 1923 č. 34 Sb. upraven nový podklad, k němuž nař. rozhodnutí nehledělo, posuzující skutkový základ podle právních norem, které na něj již více neplatily, čímž porušilo zákon, pročež jako nezákonné musilo býti zrušeno.

Č. 4940.

Obecní samospráva. — Školství. I. Je obchodní škola vydržovaná obcí za příspěví jiných činitelů ústavem obecním? — II. Je